

β -hCG düzeyi: 1.43 MOM) nedeni ile refere edildi. 13. haftada fetal sonografik muayenede: Ense saydamlığı 3.3 mm, mesanenin uzun çapı: 16 mm, böbrekler ekojenik, renal pelvis dolgun, anormal duktus venosum akımı, kapte ekojenik odak ve triküs pit kaçığı saptanırken nazal kemik görüntülenemedi. Koryon villus örnekleme yapıldı. Karyotip analizi sonucu "Trizomi 21" olarak belirlendi. Gebe ve eşinin bilgilendirilmesi sonrası gebelik 14. haftada sonlandırılarak 9 cm, 20 gram erkek bebek doğurtuldu.

Tartışma: Fetal üriner sistemin 11 haftadan itibaren ultrasonik görüntülenebilmesi nedeni ile 11-14 haftalarda fetal megasistis tanısı mümkündür; fetal megasistitli olgularda kromozomal anöploidisi açısından kapsamlı bir risk değerlendirmesi gerekmektedir. Standardizasyon sağlanması ile fetal nazal kemik, duktus venosus kan akım örnekleri, triküs pit kapak fonksiyonları, fronto-maksiller yüz açısı, hiperektojen barsak, kalpte ekojenik odak, ve renal pelviste dolgunluk 11-13/6/7 hafta taramasının bileşenleri arasında yer alırken fetal megasistis durumunda invaziv testler ya da anne kanından fetal DNA değerlendirmesi gerekliliği ortaya çıkmaktadır.

Sonuç: Fetal megasistis artmış ense saydamlığı ile erken gebelikte kromozom anomalilerinin erken tanısı için ciddi bir bulgudur ve Trizomi 21'in ilk bulgularından biri olabilir.

Anahtar sözcükler: Megasistis, Trizomi 21.

PB-077

"Siklops" ve "proboscis"le birlikte alobar holoprosensefali, omfalosel ve tek ventrikül saptanan "trizomi 13"lü fetusta ilk trimester sonografi bulguları

Elif Gül Yapar Eyi, Şahin Özkan, Fatma Salih

Zekai Tahir Burak Kadın Sağlığı Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara

Alobar holoprosensefali - siklops- probiskus birlikteliği sıklıkla diğer malformasyonların eşlik ettiği, insidansı büyük değişimler gösteren nadir, ölümcül bir konjenital anomalidir. Bu anomali "mediobasal prosensefalon"dan türeyen yapıların oluşumundaki bozukluklara dahil edilir. Prosensefalon nöral tübün ön uç kısmıdır; prosensefalon telensefalon ve diensefalon gelişir. Telensefalon serebral hemisferler ve striatum kaynak oluştururken, thalamus, hipotalamus, globus pallidum ve göz diensefalon köken almaktadır. Bu bölgenin anormal gelişimi farklı şiddette farklı malformasyonların nedenidir; bu malformasyonlar içinde en ağır: siklops (tek göz), probiskus ile seyreden alobar holoprosensefali. Sunumda, 37 yaşında 5 normal çocuğu olan, bilinen teratojen ve ilaç maruziyeti ve eşi ile akrabalığı olmayan bir kadının 6. gebeliğinde 13. gebelik haftasında siklops, probiskus ve alobar holoprosensefali saptanan fetusun sonografik ve sonrasında da postmortem bulguları sunulmaktadır. Tek ventrikül ve

omfalosel de beyin anomalilerine eşlik etmektedir. Karyotip analizi trizomi 13 olarak bildirilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Trizomi 13, holoprosensefali, siklopi.

PB-078

Ultrasonografik belirteçlerin ilk trimester gebelik sonuçlarını öngörmedeki rolü

Ebru Ersoy, Ali Özgür Ersoy, Esra Yaşar Çelik, Sibel Özler, Metin Altay, Orhan Gelişen

Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Amaç: İlk trimester boyunca bazı ultrasonografik parametrelerin incelenmesi ve ilk trimester gebelik sonuçlarını öngörmedeki rolünü araştırmak

Yöntem: Ankara Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi gebe polikliniğinde 210 kadını içeren prospektif kohort çalışması gerçekleştirildi. Gestasyonel yaş, son adet tarihine (SAT) dayalı olarak hesaplandı. Embriyonal kalp atım hızı (EKAH) ve yolk kese çapı ilk 12 hafta boyunca değerlendirildi ve takiben gebelikler ilk trimesterin ötesinde devam edenler ve spontan abort ile sonuçlananlar arasında karşılaştırıldı. Tek yönlü varyans analizi yolk kese çapı ve menstruel yaş (SAT'a göre yaş) arası ilişkiyi, EKAH ve menstruel yaş arası ilişkiyi değerlendirmek için kullanıldı. SAT yaşı - OKÇ (Ortalama Kese Çapı) yaşı farkı, Yolk kese çapının OKÇ'na oranı, OKÇ-CRL [CRL (Crown-Rump Length). Baş-popo mesafesi] farkı abort eden ve etmeyen grupta bağımsız T-testi ile karşılaştırıldı. Parametreler için regresyon analizi uygulandı ve uygun eğrileri çizildi. Fisher Exact testi, EKAH <120 atım/dk ve SAT yaş-OKÇ yaş farkı >5.5 gün değerinin belirleyiciliği için kullanıldı.

Bulgular: Yolk kesesi çapı tüm gruplarda bakıldığında anlamlı farklılık 6-8 hf dışındaki gebelerde saptandı ($p \leq 0.001$). Yolk kesesi çapı, gestasyonel kese çapı ve CRL uzunluğu arttıkça artmaktadır. EKAH açısından abort eden hastalarla, gebeliği 12 haftanın ötesinde devam edenler arasında anlamlı farklılık saptandı ($p < 0.001$). EKAH <120 atım/dk abortu öngörmeye değerli bulundu. SAT'a göre yaş ile OKÇ yaş farkı abort eden ve gebeliği devam eden grup arasında anlamlı olarak farklı bulundu ($p:0.024$).

Sonuç: EKAH ilk trimesteri sağlıklı bir şekilde tamamlayan gebelerde progresif artış göstermektedir. Embriyonal bradikardi, kötü gebelik sonuçlarını öngörmeye prognostik faktör olarak kullanılabilir. Yolk kesesi çapı ve yokluğu için daha fazla sayıda çalışmaya ihtiyaç vardır. SAT yaş ile OKÇ yaş arası fark arttıkça abort riski artmaktadır. Ancak, bu konuda kesin yargıya ulaşmak için daha fazla sayıda çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar sözcükler: Belirteç, ilk trimester, embriyonik kalp hızı.